

CONGREGATION
SHOMREI EMUNAH

THE
CONTEMPORARY
CONVERSION
CONTROVERSY

PART III

“*GER KATAN*”:
THE CONVERSION OF MINORS

MOTZEI SHABBOS PARSHAS MISHPATIM
27 SHEVAT 5768
FEBRUARY 3, 2008

IN MEMORY OF R. BINYOMIN BAK ZT”L

(1) גמ' כתובות (יא).

אמר רב הונא: גר קטן מטבילין אותו על דעת בית דין. מי קמ"ל? רשות הוא לו, זכין לאדם שלא לפניו... מהו דתימא עובד כוכבים בהפקירה ניחא ליה... קמ"ל דהני ملي גודל, דעתם טעם ואיסורא, אבל קטן - זכות הוא לו... הכא במא依 עסקין - בגר שנתגירנו בניו ובנותיו עמו, דניחא לו במא依 דעביד אבוחון. אמר רב יוסי: הגരילו - יכולין למחות... כיוון שהגדילה שעה אחת ולא מיתה, שוב אינה יכולה למחות.

רש"י (כתובות שם)
גר קטן - אם אין לו אב ואמו הביאתו להtagir.

שולחן ערוך (י"ד רשות):
עובד כוכבים קטן, אם יש לו אב יכול לגיר אותו. ואם אין לו אב, ובא להtagir או אמו מביאתו להtagir, בית דין מגיירין אותו, שזכות הוא לו זכין לאדם שלא לפניו... .

ש"ך (י"ד רשות ט):
משמע מדעתו וקמ"ל דעתך ראיין לו שומעין לו רשות הוא לו זכין לאדם שלא לפניו אבל אם אין רוצה אינו גור אףלו בזמנ שיד ישראלי תקיפה עליהם כמו"ש וכ"כ הבית חדש:

(2) תוספות (כתובות שם)

מטבילין אותו וכו' - ותימה דהא וכייה הוי מטעם שליחות דכינוי רשות הוא לו אנן סהדי דעביד ליה שליח...
וא"כ היאך זכין לקטן ולא אין שליחות לקטן... ועוד דابتוי עובד כוכבים הוא... ונראה לר"י דהכא נמי זכין לו מדרבנן כדאמרין התם דקטן אית ליה וכייה מדרבנן, וא"ג דעתך עובד כוכבים הוא הא את לכל שליחות, אין כיוון דבכח וכייה געשה ישראל היה ליה גמור לעניין וכייה... וא"ג רוציה הוי מטעם שליחות ואין לו שליחות מן התורה ה"מ בדבר שיש בו קצת חובה בגין להפריש תרומות דשם היא רוצה לפוטרה בחתה אחת או שמא היה רוצה להעדיף אבל הכא שזכות גמור הוא לו יש לו שליחות.

תוספות (סנהדרין סח):
ומיהו קשה מההיא דפ"ק רבתובות (דף יא. ושם) ראמרי' גר קטן מטבילין אותו עד ב"ד ולכל ملي' חשב גר להתיירו בת ישראל וקידושיו קדושים ובנוי חולצין ומיבמין ולכל ملي' דורייתא... ונראה רוציה דגירות לא דמי לשאר זכויות דמה שב"ד מטבילין אותו אינס זכין בעבורו אלא הוא זוכה בעצמו ובגופו שנעשה גר ונכנס תחת כנפי השכינה והא דפרק בכתובות (שם) תניא זכין לאדם שלא לפניו ומשני מהו דתימא עובד כוכבים בהפקירא ניחא ליה הינו משומדאם הייתה חובתו לא היה לב"ד להתמצע להכניס גופו בדבר שיש לו חובה, ואףלו בתינוק דלאו בר דעת חשב גר

רש"י (כתובות שם)
על דעת בית דין - שלשה יהו בטבילה זו כדי כל טבילה גר שצרכים ג' והן נעשין לו אב והרי הוא גר על יديו
ומגעו ביין כשר.

(3)

But how can the conversion of a minor be acceptable to Jewish law when the very essence of the conversion procedure is an act of will—a conscious desire to enter the Covenant of Abraham—and such will is absent in the case of an infant? A change of faith should inspire a transformation of soul, a desire to be in God's presence, to bear the responsibility of His commandments, all of which require mature judgment. How can minors be expected to decide on such weighty matters? And how can anyone make this life-decision on behalf of minors, even infants, without their consent? Further, circum-

R. Maurice
Lamm, Becoming
sec 2 (NY 1911)
p. 191

א) הגדלה נס (ג'ז'ג'ה נס)

תורה ומצוות. אלא ע"כ מוכראחים לומר לדעת הרמב"ש, דואג רוג' קטן מטבילין אותו על דעת כי"ד. משוט דזכות הוא לו — תינגן דזיכוי ליתגירותו, מה גם קללת תורה ומצוות, שהרי בלא קבלת תורה ומצוות אין זו גירות כלל, אלא יזוז גושה וכי"ג, שיקיה יהורי ויתחביב בתורה ומצוות כשיידל, כיון שהוא עיקר הגירוש מה שפאלל עליו להתקהיב בתורה ומצוות.

תוספות (סנהדרין שם)

ואע"ג דאמרין בכתבות הגדילו יכולין למחות הא אמרין רכשגדלו שעה אחת ולא מיחו שוב אין יכולין למחות דמועיל להו מילה וטבילה של קטעות שהיתה בגופם ואין חסרים אלא קבלת מצות ומתרך שגדלו ולא מיחו היינו קבלה.

שיטה ישנה בשטמ"ק (כתובות שם)

ואע"ג דצעריך קבלה, הני מיili היכי דאפשר, אבל בקטן לא אפשר

דגול מרובה (יו"ד רשות נ)

הני מיili בגר גודל שאצלו קבלת המצות עיקר ולכך מילה וטבילה שאינו אלא גמר הדבר סגי בלא שלשה ובלילה, אבל גר קטן שלא שיר בו קבלת המצות והטבילה הוא העיקר שמטבילין אותו על דעת ב"ד לכ"ע ציריך להיות ביום ובפני שלשה

(4)

רש"י (כתובות שם)

הגדילו — קטעים שנתגירו ואפי' עם אביהם. יכולין למחות הא קודם לכך לחייב את גרים וחזרין לסורן ואין לנו לענשן בב"ד ואפי' ידינו תקיפה ואם קדשasha ממשימה אינה צריכהgett להיות כישראל מומר.

רייטב"א (כתובות שם)

וא"ת והיאך אפשר לצמצם שתמזה כשתגדיל ממש לאalter, דהא קודם לכך אין יכולין למחות מראמר הגדילו יכולין למחות הא קודם לכך אין יכולין למחות כראמר השתאי? תירצ'ו בתוספות דאיןם גרים גמורים עד שמודיעין אותם מתן שכרכנו עונשם של מצות כשבגדילו, וה"ק כיון שהגדילה שעה אחת (בוגירות גמורה אחר שהגדילה והודיעו להו) עונשם ושכרן של מצות שוב אינה יכולה למחות... א"נ דהכי קאמר כיון שהגדילה שעה אחת לשם יהודית קאמר, בגין שעשתה מעשה יהודית אחר שגדלה וניכרין מעשהיהם מעשה יהודית... ולשון הגמרא איתנו לפירוש זה, אבל י"ל דמיiri במוחה והולכת מתוך קטעות לאחר גדרות שלא גדרה שעה אחת בלא מחאה.

תוספות (כתובות שם)

לכى גדרה — וא"ת והלא כבר גודלה היא שהיא נערה כיון שהיא בת קנס, ומפרש ר"י לכוי גדרה ונוהגה מנาง יהודית.

שולחן ערוך (יו"ד רשות נ-ח)

... בין קטן שנגידו אליו בין שנגידו ב"ה, יכול למחות משגדיל ואין דינו כישראל מומר אלא בעבד וכוכבים. ב"א, כשהלא נהג מנהג היהדות משגדיל, אבל נהג מנהג היהדות משגדיל שוב י"ח אינו יכול למחות.

شوית אגרות משה (י"ד ח"א ס"י קסב)

אבל מ"מ צריך להודיעו קודם בן י"ג לזכר וקודם בת י"ב לנΚבה ממש שרשאין או למחות על הגרות ואו עדין הם תחת השפעת המגדלים אותם שיש לסfork שלא ימחו עד אחר שייהו בן י"ג ובת י"ב ואח"כ לא יוכל שוב למחות אבל כשלא יודיעו אותם הרו יכולו למחות לעולם כל זמן שיתודעו. ולבד שמשתבר בז רפושט שהוא שאינה יכולה למחות אחר שגדלה שעיה אחת זה הוא ממש דרוצית בוה וחוינן שהיא וכות ברור אבל بلا ריעיה לא חיין

גודלוֹתָה בְּלֹם שַׁהְיָה שִׁמְחָה בָּה

(5)

شوית רבינו עזריאל הלדרשיימר (י"ד ח"א ס"י רכט)

נפשי יודעת כי מכית איש אמרת, ואוהב ודורש אמרת לאמתו, ע"כ אערכה לפניו דעת הказחה בדבר אשר גדולי, חקרי לב נשאו ונתנו בדבר ולא כן אני עמרי... הן קראתי בעלה איזראלייט /תרכ"ד/ ושנה זו= /תרכ"ה/ ג' שאלות אשר הוציאו בבעורי עתים של אמריקא, לאשר קרה בארלעאנס באנשיס אשר חטאו לנפשותם להקשר עם נשים נכריות והולידו בניים, ואע"פ שחטאו, לב ישראל הכה שורש בלבם למול להם כל זכר ואמותיהם הגם שלא מוח במליה לא הרשו הטבילה, והרב דשם אסור להם המיליה, כי יחם לבבו הטהור על הפושעים ע"כ גוז אמרד כי חטא ועון יחשב למזהל שימושם, ופסל את המוחל העובר ע"ז, ולאב ההוא יימצא עון. וע"ז הערכו בני אמריקא ג' שאלות...

תשובה. לפי דעת הצעירה, על השאלה /א/ אם יש חטא למול ילדים כאלה, ניל דלא חטא היא רק מצוה למולם... עוד ראייה ברורה מסוגין כתובות י"א... ואחרי אשר ברורנו שמצוה למול נכריא אערכה שוב לדין זה אשר השכל יסכים לה, והוא... כי כל מאמני האומות יסודתם מותה"ק ומן כל הקורות אותנו אשר קרה לישראל מצד אמונהם, ואחרי אשר רצה ית' לזכות יצורי ולא זכו, בלי ספק פתח תקופה פתוחה למו שכלי מי שיבוא להתגיר ולהסתפח בנחלת ד'... וע"כ באשר בא עכו"ם למול פותחין לו בזה בחירה חופשית באשר ישים אל לבו באמת ובתמים לבוא לעדרת ישראל בנקל לקבל הטבילה והמצווה לאור באור הצפון, ואם אין מליין אותו מבטלי את בחורתו כי לא בנקל ימסור נפשו לצער מילה בזקונתו, ובאשר מלין אותו נסיר מחייב ברזל מלפני, והבחירה קיימת לרצונו, ומה שאמרו קשים גרים וכו' הינו אם לבו בל עמו באמת ובתמים. ועתה אם בעכו"ם הדין בן שאין בזה עון רק מצוה כל שכן בילד אשר אבי ישראל ואמו הנכנית לא תמה מהAMIL שמצוין כו אשר אבי ישראל יותר מחוייבין להchein לו דרך הבחירה מאשר יעשה להנולד מנכרי כי הגם שמדינה הולכתה לעניין יחום, ע"ז מצינו כי רעד הקודש יקרה... וכל זה אם יש באפשרות להוציא זרע נשחתה מהותמה ולהוציא מסגר אסир ולהחוירה אל הקודש מה טוב ומה נעים חלקינו... ובנידון דין לא בלבד שוכין להבן אשר בחירתו פתוח ע"ז להתקדש, גם לאב זכין מאד, כי כאשר החטא ישים אל לבו לשוב (כאשר הוקהה למropa, בפרט אם אשתו הנכנית מתה) איך יקובל תשובהו אם הוליד בניהם לע"ז הלא הוא מעות לא יכול לתקון כהתנן בחגיגה ט', אך אם עשינו בזה רצונו הטוב למול זכרי או בנקל ישוב הוא עם בניו ואנחנו פותחין יד לתשובה, אף במ' שלא ישוב ח"ז עכ"פ בזה לנו נבור עמו שרווצה להחויק בניו בדת יהודית במולו אוטם ובלי' כסאר יגדלון יורם שיטבליו ע"ד ב"ד דהא ניחא לי' לבן בנאי דעביד האב ויבחר בחיים, ובנים כאלו יש אפשרות שగורי ישראל יצמחו מהם הלא השונה מבין החוחים עצמיה... ומה שחשו שלא ילמוד דת ישראל אצל הנכנית, וזה אינו דבלאי"ה בעורה לעת כזאת הרבה שאין נהגין בדת ישראל באקלם בשדר השקץ וחומר, ואפיה מלין את הבן בשמה, ואין אנו ערביין זה לזה بما שאין יכולין למחות, אבל ערביין אנחנו זה לזה بما שיכלין לזכותם שלא לדוחותם חיליה ועל כזאת קצת ראוי לומר פושעי ישראל פעמיים עושים מחות כרמן - וכן מוכחים מהראיות שהבאתי לעיל שאפי' האם נשארת בגאותה מטבליין הבן ע"ד ב"ד... כ"ז נראה בעיני נכון. דברי עבדו יודידו הקי צ' הירש קאלישער.

תשוכה . . . ומה שכתב שודחים אותו בידים מעדר יהודים תמה אקררא, וכי אנו דוחין הלא נדחה הוא ואם ירצה לבואiba ואין אנו קורין לשום א' . . . ומה שהאריך בדרכיו מוסר כי יהיו טוב מאד שלא לסתום מהחותא דרך לשוב . . . הנה דברי מוסר כאלו בודאי רואים לגברא יקירה כמו שהוא אבל כל זה אינו שווה לנו ואנו מעד הדין אנו דני ולדינה . . . גם מאך נראו גם בעני החשות שלמין וטובלין את התינוק עתה ובהתגדלו יתנהג בדרכיו ישראל פעם א' ולא יוכל עוד למחות (אף להפוקים דיכולים למחות) וההיזק כפלי כפליים מהוצאות ומה לנו ולערחה זאת . . . אבל בגרים נצטוו להדחות ומכש"ב שלא להביא והתחייבות גדול כזה כל ימי לתינוק שלא עשה לנו שום דבר ואני משמין עליו התהויות שאין לשער ערכו ואשר . . . לא יכיר אף אם קצחו בהתגדלו בבית אמו נכricht ומה לנו בו.

שות' בית יצחק (אה"ע א' בט' אות ז' א')

והעיקר לדינה דישראל שנשא נכricht הבן נכרי, ואם אבי רוצה למולו ולטבלו כדין גור, אם אבי מבטיח שתנהג בכשרות וכש"ב אם מגיר את אשתו הנכricht ויש תקווה שהבן יגדל עפ"י דת ישראל, יכולין למולו ולהטבילו, ואם אין מתנהג כרת ואין תקווה שיגדל הבן כרת ישראל אין למולו ולהטבילו.

שות' דעת בון (ס"י קמו)

ב"ה, ט' שבת תרע"ח, לנידון. עד שאלתו שאלת חכם, אם נכון למול בן של נכricht שלידה מישראל, אם האב והאם מסכימים להטבilo ג"כ ולהכנים בדת ישראל, כדין גור קטן שמטבילים אותו ע"ד ב"ד.
אמנם כי הוא רק אם הוא באופן כזה, שאנו יודיע שגבידתו יקיים את המצות, רבעאת הלא קבלת המצות היא עיקר של הגירות, שהרי היא מעכבות . . . לדידון דקייל' נגזר גור קטן צריך שהיה מדעת אבי או מדעת אמו, שאו מטבילים אותו על דעת ב"ד, ודאי צריך עכ"פ שאבוי או אמו, או שניהם יחד, ימסרו אותו על דעת קבלת המצות . . . אבל בעניין שהדבר מתרבר, שאין דעתם כלל לקיים ולהזהר מאיסורי תורה, מי מהני מה שהם מוסרים אותו לעירות ע"ד ב"ד, דפשיטה דלא עדיפה מಸירתם מallow מסר א"ע לעירות במילה וטבילה, שכיוון שהסרה קבלת המצות אין זו גירות כלל, וה"ע בן מהין ק"ז . . . אבל בנ"ד שהוא מתגדר בין פורקי על תומ"ץ = תורה וממצוות = ודאי נפיק מני חורבא, שנכנס בכלל ישראל על סמך הגירות הזאת . . . ה'ק' אברהם יצחק ה'ק.
נ"ב: וכל מש"ב הוא רק לעניין אם מלין אותו לשם גירות. אבל למול שלא לשם גירות ובלא שום ברכה . . . ודאי נפיק מני חורבא שיחיוקו לישראל, גם מחזיקים ידי עובי עבריה נושא הנכricht, שחוובין שאינם מוציאים את ורעם מכלל ישראל ע"י מה שמליין אותם. ואשרי המוחה והמתරחך מזה.

שות' שרידי אש (ח"ב ס"י סא)

ב"ה מונטרה שנת תש"ט . . . וככשו אדרבר ע"ד גירות קטן אם אבי ואמו רוצים לגיריו . . . בדבר זה כבר דנו רבותינו גROLI ההוראה בהדור שלפנינו וכולם הורו ואמרו, שאין לגיר ... והעיקר, שאין בזמננו שום זכות לקטן שגירו אותו, ובפרט מי שמתגרל בבית הורים שאינם מקיימים תורה ומצוות, והילד ג'כ לא יקיים את המצות שנתחייב בהם ע"י גירות. וא"כ לא זו בלבד שאינו הגירות זכות לו, אלא היא חובה גמורה, ואסור לגירם חוב לאדם אע"פ שאינו יהורי. ולא עוד, אלא שהגירות שהיא חובה לו היא בטלה וمبוטלה ואני גור כלל יבוא לידי מכשול שיחשבוהו וגם הוא יחשוב ע"ל ישראל. ואין לשער ולתאר את ריבוי המכשולים שיצאו מזה. ולכן חלילה וחלילה להעלות על דעתו כלל, שאפשר להקל ולמולן בן נכricht. ואל ישמע לכל רבני טוענים וمتעדים, שרוצים להעביר ישראל על דתו ועל טהרטו. ילו אחריו הבעלים שייעשו להם ואנחנו נלך אחריו ה' אלקינו ונשמע בקולו.

After an analysis of conditions nowadays, we must come to the conclusion that Rav Huna's statement is not altogether applicable today. Many Jewish couples who adopt non-Jewish children are non-observant themselves. These adopted children that are officially converted to Judaism are brought up in an atmosphere of Sabbath violation and total disregard for kashruth and all other precepts of the Torah. Can this kind of Judaism be considered a z'chus, a privilege, that would give us the right to perform the conversion ceremony without their mature consent?

A. Melech Schacter, "Various Aspects of Adultery in the Second Temple and Contemporary Society II (Fall 1982)

privilege. Obviously, the way conditions are today, it is by far a greater z'chus to remain a non-Jew than to become a Jew and violate every commandment.

שווית בית יצחק (אה"ע א:ב'ט אות י"א)

הנה אם אבי רשות ומחלל שבת ואוכל טיפולות ואמו נכricht ובודאי הבן יגדיל ויתחזק בדרך זה, לכארוה אין זכות להולד שם ישאר נכרי לא יענש ולא יהיה ישראל עונש, מ"מ כבר כי בבספריו לוי"ד... דהוה זכות להגר דאף שיענש מ"מ יש לו חלק לעזה"ב משא"כ אם ישאר נכרי... ע"כ הוה זכות להולד

שווית אחיעזר (ח"ג ס"י כח)

תרצ"ד... אך מש"כ כת"ר רמגירים את הקטנים כיוון דעת"י דין הגדי לו יכולם למחות, מה שייחלו את השבת בגודלותם הוא כמו מהאה, וזה תוי"ד... מ"מ ייל' דודוק באופן שתינוה כיישראל זכות גמור בכח"ג אין יכול זכות גמור ובכח"ג יכול למחות בגודלו. אבל באמצעות מה שיחלל את השבת ושאר עבירות אין זה כמחאה על הגנות רק שעובר עבירה כיישראל ובודאי דהו גר. אבל הצדיק עם רומעכ"ת שאין לב"ד כשר להזדקק בענייני גנות כללה, אך אין אני מוצא לנכון שיריעשו על זה רבני הדור ולעתת במחאה גלו"י נגד הגנות, כי בענייני הארץ וזה כחול לשם שאינם מניחים הנשים להתגיר ובפרט הילדים שבאמת עפ"י דין אפשר לגירם.

שווית אגדות משה (י"ד ח"א ס"י קנה)

... יי' בסלו תש"א ... אב"ד בטאלידא... ומה שכותב כת"ה שנכרי אין לו דין קטן אם הוא בן דעת אין ברור הדבר. גם הכא שנעשה בו הוא ישראל וזה עושה שוכין עבورو לתוט' כתובות /דף י"א/ שם וראי לא עדיף מיישראל לאחר הגנות הא וראי היה בדין עד שיביא בא"ש אחר שהיה בן י"ג שנה כיישראל. וגם בן ז' שנים עדין אין בן דעת. אך נכוון הדבר לשיגוד לחתבilo עוד הפעם לגורות בפניו ב"ד משום שלא ברור הדבר במדינה זו שהוא זכות כיוון שבזה"ר קרוב לכך לא ישמור שבת וכדומה עוד איסורים. אך אפשר שמ"מ הוא זכות שאף ישראלי עדיפי מעכו"ם וגם הוא זכות מחמת דניתא ליה במאי דעביד אבי ובפרט אחריו שוגם אמו נתגירה שבאופן זה הוא יותר זכות ועיין בחת"ס סי' רנ"ג שסביר שבזה לא יכול למחות בשיגוד וחווא בפ"ת סק"ח لكن יותר קרוב שהוא זכות אבל לעת מידי ספק לגמרי יהה טוב לזכור לחתבilo בשיגוד.

שווית אגדות משה (אה"ע ח"ד ס"י כו סק ג)

"א מנהם אב תשלי"ד בקעמא של ישיבתנו מתיבתא דסטעטן איילאנד... דאיןדי Анаפוליים שליט"א... ובדבר שבבית הספר היומי שנטוייסד ע"י בני תורה ויראי השיתות והמנהלה והמורים כולם יראים ושלמים ונודעו שהרבבה תלמידים הם מנכריות שנתגירותו אצל הרעפארמער ואצל הקאנסערוואטיוון שאינו כלום אם באופן שא"א יהיה להוציאם מבית הספר האם מוחייבים אותן שככל פרנסתם מזו להניח משרותם... הנה קשה לפני לומר דבר מוחלט בשעה שנגע לפרנסתם שהוא חי נפש ונסין גדול בדבר שלא הוכח בהפסקים ולא ידוע לנו מAMILא פרט דינים בויה, דהא אפשר שכיוון שהם מוחיקים עצמן ליוחדים והוליכין לביה"ס ללמידה מטעם שהוא מעשה יהודות ליכא איסור, וגם אפשר מכיוון שהרב לומד העיקר עם תלמידים שהם ישראלים כשרים ליכא איסור אף שלומדי מAMILא גם תלמידים נכרים... וגם אם הם יעצבו משרותן יקחו למורים מיניהם וכופרים וילמדו גם אל ילדי ישראל עניini כפירה ח"ז ג"כ הרי אדרבה אין להם להניח משרותם, אשר על כן אין לומר דבר זה, אבל הא אפשר לתקן דאת הקטנים יגידו כי הם א"ע קיבל מוצאות ויגירום ע"ד ב"ד והוא זכות להם כי מכיוון שלמורים בב"ס דתוי אצל מורים יראי שמי הרוי מצוי שיתגלו להיות שומר תורה שכן אף שהוא ספק הוא זכות וראי, וגם אף אם לא יתגלו להיות שומר תורה מסתבר שהוא זכות דרשע ישראל שיש להם קדושת ישראל ומוצפן שעוזין הוא מצוה והעבירות הוא להם כשוגה הוא ג"כ זכות מה להיות נכרים, וזה אני חושב שסבירו הבהיר, וגם הגודלים מבני י"ג נמי אם יאמרו להם שצרכין להתגיר וכן הגדלות מבנות י"ב וראי יתרצה ובזה צריך להשתקד וכמוון להסביר הדבר באופן טוב ובנחת שוראי ישמעו זה

תשט"ז, בבית הדין ירושלים בפניו כב' הדיינים: הרבניים "עדס, י' שי אלישיב, ב' זולטי בעניין ... ילד שנולד לאב יהודי ולאם לא יהודיה. – האב היהודי גיר אותו בהיותו קטן בלי הסכמת האם, אם חלה הגירות או לא... יסוד ההלכה של ניור קטן הוא משומש זוכות לו וזכין לאדם שלא בפניו, לכן אם ביה"ד מושכnu של אחר הגיר לא קיבל הקטן חינוך יהודי, אסור לבייה"ד לגיר אותו ... אם ביה"ד מושכnu של אחר הגיר לא קיבל הקטן חינוך היהודי, יתכן שהגירות שייעשו לו לא תחול גם בדיעד מפני שאין זו זכות לו ...

התובע טען: עשית את הגיר מפני שהשתה שהילד יוכרו כנוצרי. אמן אני אני היהודי דתי, אבל אני רוצה שילדיה יהיה יהודי, הילד הוא בגין חמיש שנים וחצי; האם – הנتابעת לא ידעה מהה... והנה בש"ת מטה לוי חלק שני סימן נה"ה הביא תשובה מהגאון רבינו יצחק אלחנן זצ"ל הגאב"דDKOBNA, על שאלתו היהודי שנולד לו בן מן הנכרית, והאב והאם רוצחים לגירו, וגם האם רוצה להתגיר, אם מותר לגיר את הקטן. והשיב הגאון ... מא"ב בנ"ד דהאב יצא מהכלל דהוא כמורר לכל התורה, ע"כ בכ"ג לא מקרי זכות רק חובה. וכן כתוב בש"ת זכר יצחק סימן ב' להגאון מפוניבו זצ"ל ששאל הלכה למעשה היהודי שנולד לו בן מן הנכרית וחוצה לגירו, והשיב הגאון: וכן רואוי לעשות שלא יודקנו לעשות המילה שבעל בת אל נכר... באן שאבי ואמו עבריינים הם לכל התורה והם אינם רוצחים באמצעות להכניסו לכל המצאות אחרים שוגם הם עצמם מקיימים, אין זה כהביאו אביו להתגיר, דהרי הגירות הוא קבלת כל התורה כולה, וא"כ هو רק כמו שהוא עצמו מוכנסים אליו, ולזה אין בידינו כה... ועוד כיוון דאנו יודעים דיעבור בודאי על כל אישורין שבתורה כשתגדל בית כוה. א"כ אין זו זכות לו כי אם חובה, וכגון דא לא אמרו וכיון לאדם... הרי אם גדל הילד בביתו של המבקש, אין זו זכות לו בזה שגיירו אותו, אלא הרי זו חובה לו כמו שתבטו הגאון הנ"ל, ואם يتגדל אצל המשיבה בודאי שאין זו זכות לילד שגיירו אותו, דהרי המשיבה נשארת בגויתה ואין רוצה להתגיר. ולכאורה יש לצדדים ולומר דבמקרה דין לא רק שהיא אסור לגיר את הילד, אלא שהגירות לא חלה גם בדיעד, כיון שישוד הדין של גיר קטן הוא משומש רזו זכות לו, א"כ במקומות שאין זו זכות אלא חובה, הגירות לא חלה גם בדיעד.

אולם הגאון הנ"ל דנו רק אם מותר לגירו לכתילה משומש שאין זו זכות לו אלא חובה, אבל אם בדיעד כבר גירו אותו אין לנו הכרעת דעתם, ואנו אין בידינו להכריע שהגירות לא חלה גם בדיעד, שאפשר שזה גופה חזקות לו שנתחייב בתורה ומצוות ונדרך בורעו של אברהם אבינו, ועל כל פנים לא יצא מידי ספק גור... אמנם לאידך גיסא כשיגדל הילד וירצה להיות יהודי, הוא יצטרך עוד פעם טבילה והטפת דם ברית, وكבלת תורה ומצוות כדין כל גור, הוαιיל ועתה הוא רק ספק גור.

לאור האמור לעיל אנו פוסקים: א. הילד ג' הוא ספק גור. ב. כאשר יגדל וירצה להיות יהודי, הוא יצטרך עוד הפעם טבילה, הטפת דם ברית وكבלת תורה ומצוות, כדין כל גור. ניתן לנוכחות ב"כ המשיבה, ובהעדר המבקש וב"כ – ביום ט"ז בכסלו תשט"ז.